

عنوان مقاله:

تاثیر مصرف مزمن هیستامین بر یادگیری وابسته به وضعیت لیتیموم در موش های کوچک آزمایشگاهی

محل انتشار:

فصلنامه تازه های علوم شناختی، دوره 9، شماره 3 (سال: 1386)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدرضا زرین دست - گروه فارماکولوژی، دانشکده پزشکی و مرکز ملی مطالعات اعتیاد، دانشگاه علوم پزشکی تهران، تهران، ایران.

لیلا پارسایی - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران، ایران.

شمس الدین احمدی - گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه کردستان، کردستان، ایران.

خلاصه مقاله:

هدف: در این مطالعه تاثیر حساسیت زایی هیستامین بر یادگیری وابسته به وضعیت لیتیموم مورد بررسی قرار گرفت. روش: برای ارزیابی حافظه موش های بالغ نر نژاد (NMRI)، از روش اجتنابی غیرفعال پایین آمدن از سکو استفاده شد. یافته ها: تزریق داخل صفاقی لیتیموم (۱۰ mg/kg) پس از آموزش، باعث تخریب حافظه در روز آزمون شد و تزریق لیتیموم قبل از آزمون، از تخریب حافظه جلوگیری کرد ($p < 0/001$). با تزریق ۲۰ میکروگرم هیستامین در سه روز متوالی به هر موش و به دنبال آن پنج روز قطع دارو حساسیت زایی ایجاد شد. برگشت حافظه تخریب شده به وسیله لیتیموم، در موش های حساس شده با هیستامین بهتر از موش های حساس نشده صورت گرفت ($p < 0/01$). از طرف دیگر تزریق مکرر (سه روز تزریق، پنج روز قطع) پیریلامین، آنتاگونیست گیرنده (۴۰) (Hi) میکروگرم در هر موش و رانیتیدین، آنتاگونیست گیرنده (۶/۲۵ و ۱۲/۵ میکروگرم در هر موش) از بازگشت حافظه تخریب شده جلوگیری کرد. نتیجه گیری: حساسیت زایی با هیستامین بر حافظه تخریب شده به وسیله لیتیموم اثر می گذارد. بنابراین به نظر می رسد که اثر یون لیتیموم بر حافظه در روش اجتنابی غیرفعال توسط مسیرهای سیگنالی گیرنده هیستامین میانجی گری می شود.

کلمات کلیدی:

Lithium, Histamine Receptors, Sensitization, Pyrilamine, Ranitidine, لیتیموم.

گیرنده هیستامین، حساسیت زایی، پیریلامین، رانیتیدین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1348819>

